

תת"ע 3842/03/15 - מדינת ישראל נגד טל חודורוב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3842-03-15 מדינת ישראל נ' חודורוב
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

מדינת ישראל באמצעות עו"ד יאנה
רודמינסקי

המאשימה

נגד

טל חודורוב

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

האשמה ומהלך הדין

1. הנאשם, מר טל חודורוב, (להלן - "**הנאשם**"), הואשם בעבירה על תקנה 171(1), לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - "**תקנות התעבורה**"), בכך שעצר את רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה.

כתב האישום המקורי הוגש נגדו אשתו של הנאשם, גב' שרה חודורב. נעתרתי לבקשת המאשימה להסבת הדוח על שם הנאשם, ולתיקון כתב האישום בהתאם, נוכח הצהרת הנאשם כי בעת האירוע הרכב היה בשימוש ובחזקתו.

2. **מטעם התביעה העידו:**

- רס"ר גאנם אמין (להלן - **השוטר אמין**).

- רס"מ יוסף טריף (להלן - **השוטר טריף**).

כן הוגשו:

- **ת/1** - הדו"ח שערך השוטר אמין.

- ת/2 - מזכר שערך השוטר טריף.

מטעם ההגנה העידו:

- מר ניצן בטר, מזכיר הישוב קורנית (להלן - מזכיר הישוב).

- הנאשם.

יוער כי בית המשפט התיר לנאשם להפנות למוצגים אשר הוצגו על ידו בתיק 1552-05-15, כלהלן:

נ/1 - תעודת עובד ציבור של מר תומר לוין, מנהל אגף הנדסה, אחזקה ותשתיות, מיום 29.10.18, אליה צורפה תכנית התמרו המאושרת.

נ/2 - מכתב משרד התחבורה, מיום 17.3.03, בעניין תכנית התמרו המאושרת בישוב קורנית, שצורף לתכנית התמרו.

נ/3 - תכנית תמרו מאושרת, מיום 2.12.02.

3. הטענה העובדתית קשורה לדוח 1-1067325-13-1. בהתאם לדוח, ביום 8.11.14, בסמוך לשעה 21:01, עצר הנאשם את רכבו, פרטי, מסוג "סוזוקי", מ.ר. 4010973, ברחוב ירדן בישוב קורנית, באופן שיש בו הפרעה לתנועה.

4. הנאשם כפר בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום.

טענות הצדדים בקצרה

5. התביעה טוענת כי הנאשם עצר את רכבו באופן שהפריע לתנועה, ובסמוך לאבני שפה בצבע אדום-לבן.

הנאשם מודה כי החנה את רכבו במקום, אך טוען כי לא היה בכך משום הפרעה לתנועה וכי הסימון על אבני השפה במקום, אינו חוקי. על בסיס האמור, לשיטתו, יש לזכותו.

עדויות השוטרים

6. בדוח, שערך השוטר אמין, צוין כי הרכב חנה ברחוב הירדן, כאשר הוא חוסם את נתיב הנסיעה מדרום לצפון, וחונה בסמוך לאבני שפה בצבע אדום-לבן, ובכניסה לצומת הרחובות ירדן דיסון.

השוטר אמין העיד כי התקבל אירוע על הפרעה לתנועה בישוב קורנית. כשהגיע למקום ראה את רכב הנאשם חונה ברחוב הירדן, בנתיב היורד, "באמצע הצומת" בסמוך לאבני שפה בצבע אדום-לבן (עמ' 16 לפרו', ש' 22, עמ' 17 לפרו', ש' 7-8). כן מסר: "ספציפית דוחות חניה כאלה לא יכול לזכור" (עמ' 17 לפרו', ש' 13).

ממזכר שערך השוטר טריף עלה כי הבחין ברכב הנאשם "עומד באמצע נתיב נסיעה וחוסם את הנתיב".

בעדותו מסר כי ראה את הרכב עומד באמצע הנתיב. כשנשאל מדוע הגיע למקום השיב "אני לא זוכר בדיוק. הגענו למקום בעקבות אירוע מוקד 100" (עמ' 18 לפרו', ש' 9). כשנשאל האם הוא זוכר את האירוע חוץ מהמזכר השיב: "ממש בקטנה" (עמ' 18 לפרו', ש' 12). כשנשאל באיזה צד חנה רכב הנאשם השיב: "לא זוכר צדדים" (עמ' 18, ש' 27). כשנשאל האם זוכר את מיקום הרכב השיב: "פחות או יותר. באיזור של הבית שלך" (עמ' 18 לפרו', ש' 29), כשנשאל האם בצד ימין או שמאל, השיב: "לא יודע להגיד לך בדיוק" (עמ' 18 לפרו', ש' 30).

עד ההגנה, מר ניצן בטר

7. מר ניצן בטר, מזכיר הישוב, המשמש בתפקידו כשנתיים, מסר כי תמרור בישוב נכנס לתוקף בעת קבלת אישור של ועדת תמרור, המורכבת מנציגי המועצה האזורית, נציגי משרד התחבורה והמשטרה. תכנית התמרור המאושרת היא משנת 2002 (נ/2, נ/3). בהתאם לתכנית, המקום בו חנה רכב הנאשם אינו מסומן כאזור אסור בחניה, ומכאן שהצביעה באדום-לבן נעשתה באופן שאינו תואם תכנית מוסדרת (עמ' 19 לפרו', ש' 19-26).

לשאלת בית המשפט, האם חניה במרכז נתיב נסיעה אינו בגדר "הפרעה לתנועה", מסר: "בישוב כפיר ברגע שיש כביש מעבר שמאפשר עמידה, קיים גם בערים, שיש מעבר מספיק יתכן וניתן בהתאם עדיין בתחום החוק לחסום נתיב אחד. זה לא דבר בלתי אפשרי. בישובים כפריים אני רואה את זה כל יום בהרבה מקומות. קשה להאמין שכל התושבים במקום מסוים עוברים על החוק וזה לא מטריד אף אחד". (עמ' 20 לפרו', ש' 25-29).

עדות הנאשם

8. הנאשם מסר כי הוא מתגורר בישוב קורנית מזה 23 שנים, וכי הוא ושכניו חונים מדי יום באותו המקום. בתקופה בה ניתן הדוח, בשנת 2014, הכביש בו חנה שירת "8-9 משפחות". לדבריו, סימון אבני השפה בצבע אדום-לבן, במקום בו החנה את רכבו, אינו חוקי. עוד צוין כי הדוח ניתן בשעה 21:01, שעה בה אין תנועה של רכבים בישוב וחלק מהתושבים חונים את רכביהם על הנתיב.

לשאלת התובעת, האם הוא מודע לכך כי חסימת נתיב היא בגדר עבירה על החוק, השיב: "זה לא נתיב נסיעה כפי שאת מגדירה. זה דרך שלא נוסעים שם. אני לא מודע לזה שזה לא חוקי... כולם חונים שמה" (עמ' 21 לפרו', ש' 12-14). בסיכומיו ציין הנאשם כי רכבו לא חסם נתיב נסיעה, הדרך אינה מחולקת לשני מסלולים וכי רוחב הנתיב הוא 5.5 מטר (עמ' 23 לפרו', ש' 10).

הכרעה

א. הצבתו של התמרור במקום

9. הוראת סעיף 22(א) לתקנות התעבורה, שעניינה ציות לתמרורים, קובעת:

22. (א) עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין.

עולה מהאמור כי חזקה על תמרור כי הוא הוצב כדין והמדינה אינה צריכה להוכיח את תקינותו וחוקיותו של כל תמרור ותמרור. מכאן, שנאשם לא יכול לטעון דבר כנגד התמרור אלא אם כן יוכיח הוא כי התמרור שהוצב סומן או נקבע שלא כדין. דהיינו, הנטל רובץ על שכמו (תת (י-ם) 16523/08 מדינת ישראל נ' ברונקש אילן).

10. בענייננו, בהתאם לתכנית התמרור בישוב קורנית, אשר אושרה על ידי המפקח על התעבורה ורשות תמרור מרכזית חיפה והצפון (נ/2, נ/3), וצורפה לתעודת עובד ציבור של מר תומר לוין, מנהל אגף הנדסה, אחזקה ותשתיות במועצה אזורית משגב, במקום בו עמד רכב הנאשם, אין תמרור או סימון כלשהו של אבני שפה, לפיהם החניה במקום אסורה.

בנוסף העיד לפני מזכיר הישוב כי בהתאם לתכנית המאושרת, לא קיים איסור חניה במקום בו חנה רכב הנאשם.

9. בהינתן האמור, אני קובעת כי הנאשם עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי התמרור שהוצב במקום אינו חוקי.

10. **נותרה לדין השאלה האם האופן בו החנה הנאשם את רכבו בכביש היה בגדר "הפרעה לתנועה".**

11. התרשמתי מעדותו של מזכיר הישוב כי בישובים רבים נהוג להחנות את הרכב באופן כזה, שיחסום חלק מהכביש, והדבר אינו נחשב ל"הפרעה לתנועה" (ראה לעניין זה עמ' 20 לפרו', ש' 26-29). מתכנית התמרור שהוצגה בפני עלה כי אין איסור של חניה במקום.

זאת ועוד, הנאשם העיד כי נהוג להחנות כך במקום, מספר המשפחות שהתגוררו במקום בעת מתן הדוח, היה מועט, כך שלא היה בכך משום "הפרעה לתנועה", והדוח ניתן בשעה 21:01, שעה בה תנועת הרכבים במקום דלילה. בנוסף, שני השוטרים העידו כי אינם זוכרים את פרטי מתן הדוח.

בנסיבות אלה מצאתי כי לא הוכח בפני כי רכב הנאשם אכן גרם ל"הפרעה לתנועה".

סוף דבר

11. לאור האמור מעלה, הרי לא הוכח כלל כי הנאשם החנה את רכבו באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה. אשר לכן החלטתי לזכותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ט, 25 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.